

stjødnt denne Ellevtedeel muligt er meget Mere end den Tiendebedel, der vil berettigge en anden Embedsmand i samme Stilling til at blive stillet paa fast Gage, naar han finder sin Fordeel derved. Dette er en Anomali, der forekommer mig at gjøre denne Paragraph endnu besynderligere, end den allerede af andre Talere er paavist at være.

Lehmann: Det er de sidste to ærede Taleres Ytringer, der foranledigge mig til at bede om Tilladelse til at gjøre en lille Bemærkning. Jeg vilde ikke kunne tiltræde et saadant Endringsforslag som det, der blev bebudet af den sidste ærede Taler, fordi det vilde forudsætte, at flovet Brændsel og Tørv vilde kunne betragtes som Handelsvarer. For at ubelufte en saadan Opfattelse vilde det i alt Fald være nødvendigt, at det kom til at hedde: hvorunder selvfølgelig ikke Brændsel og Tørv; men foruden at dette ikke vilde være et godt Lovsprog, troer jeg, at det ligger overmaade nær, at ogsaa denne Opfattelse vilde kunne give Anledning til megen Misforstaaelse, og det ikke blot i Tidens Løb ved Lovens Anvendelse, men nu meget snart hos Andre, der ogsaa have Indflydelse paa Lovens Tilblivelse. Jeg anseer det isøbrigt ogsaa for meget farligt — og jeg har ved flere Leiligheder tidligere advaret derimod — at bringe Definitioner ind i Lovene. Lovene skulle byde og forbyde, men det er Vidensstaben, som deraf skal udbrage Definitionerne og bringe dem under Begrebs Form. Skal der imidlertid gjøres nogen Tilføielse til nærværende Lovforslag, fordi det har viist sig, at Begrebet Handelsvarer er udsat for Misforstaaelse, saa vil jeg henstille, om det ikke nærmest maa være de Personer, som foretage saadanne Transactioner, der maae blive det Afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Gjenstand skal betragtes som Handelsvare eller ikke. Det er en Selvfølge, at Enhver, der eier Noget, kan lade det sælge ved Auktion, ligesaa vel som han overhovedet kan afhænde sine Eiendele; men han kan derfor endnu ikke siges at „handle“ med dem; som allerede af en æret Landssthingsmand bemærket, maatte i modsat Fald ogsaa Løvsregjenstande, der solgtes ved Auktion, betragtes som Handels-

varer, thi det er jo unægteligt, at de ere Gjenstand for Kjøb og Salg. Hvad der ved hele dette Spørgsmaal forekommer mig navnlig at være afgjort, det er, at de Gjenstande aldrig kunne betragtes som Handelsvarer, der endnu ere i dens Eie, som har produceret dem; først efter at de ere gaaede over fra den første Eier til en anden Eier, naar de ere blevne til Gjenstand for Omsætning imellem Kjøbmænd, kunne de blive Handelsvarer. Naar saaledes en Producent sælger sit Korn ved Auktion, hvad der jo undertiden skeer, saa er Kornet her ikke Handelsvare, idet det endnu befinder sig i Producentens Eie, og naar en Producent afsender et Skib, ladet med Gjenstande, som han har produceret, og Skibet strander, og Gjenstandene blive bragte op paa Kysten og solgte der, saa ere de heller ikke Handelsvarer; det er ganske viist, at der er en Eier til disse Varer, og jeg vil ogsaa haabe, at de maae finde en Kjøber og tilkommende Eier, men Handelsvarer ere Gjenstandene endnu ikke. Ved Definitionen af det omtalte Begreb troer jeg, at det er dette, som man alene har at holde sig til. Under nærværende Sag er der jo i Diebliffet nærmest Tale om Skoveffecter; men det er jo vel bekjendt, at det meget jævnligt er Tilfældet, at de, der eie Enge, ved Auktionshammeren bortfælgge Udbyttet af disse Enge, undertiden endog Eftergræsningen, og jeg veed ikke, hvorfor ikke de smaa Træer, som vi kalde Græs, i saa Fald skulde være ligesaa heldigt stillede som de store Træer, hvis disse virkelig, som i Lovforslaget foreslaaet, skulde betragtes som Handelsvarer. Vil man altsaa — for at samle i et kort Indhold, hvad der er blevet længere, end jeg troede, at det skulde blive — sikke sig imod en saa grov Misforstaaelse som den, hvori Follethinget og — det gjør mig ondt at maatte tilføie det — tillige Regeringen har gjort sig skyldig, ved at henregne til Handelsvarer, hvad der ikke har nogen som helst Ret til at henregnes dertil, saa troer jeg, at det bedst vil opnaaes ved at henwise til de Personer, der afhænde de forskjellige Ting.

Finantsministeren: Den ærede Landssthingsmand maa tilgive mig, at han blandt dem, der have gjort sig skyldige i denne grove